

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קנ"ג ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

על פתוריה דמלכא, ולא אצטריך דא, אלא מלכא בלחודוי, וכלהו רברבנוהי סחרניה, לתתא מניה.

תרגום לעברית

רבי חייא היה הולך לרבי שמעון לטבריה, והיו עמו רבי יעקב בר אידי ורבי ייסא הקטן. עד שהיו הולכים, אמר רבי ייסא לרבי חייא, תמוה מה שכתוב (מלכים א ב) ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנה וגו'. אם כן, כל טוב ואמת לאכל על שלחנו ולא יותר, משאמר כן והיו באכלי שלחנה. ועוד, לא כבוד המלך הוא שיאכל איש אחר על שלחן המלך, ולא צריך זה אלא המלך לבדו, וכל הגדולים שלו סביבו למטה ממנו.

טקסט הזוהר

אמר רבי חייא לא שמענא בהאי מידי, ולא אימא. אמר ליה לרבי יעקב בר אידי, ואת שמעת בהאי מידי. אמר ליה, אתון דינקין בכל יומא מדבשא דמשחא עלאה, לא שמעתון, כל שכן אנא. אמר ליה לרבי ייסא, ואת שמעת מידי בהאי. אמר ליה אף על גב דאנא רביא ומיומין ועירין אתינא לגבייכו, ולא זכינא מקדמת דנא, אנא שמענא.

אמר רבי חייא, לא שמעתי בזה דבר, ולא אמר. אמר לו לרבי יעקב בר אידי, ואתה שמעת בזה הדבר? אמר לו, אתם שיונקים בכל יום מדבש שמן העליון לא שמעתם, כל שכן אני. שאל את רבי ייסא, ואתה שמעת בזה דבר? אמר לו, אף על גב שאני תינוק ומלפני מספר ימים פאתי אליכם ולא זכיתי מקדם לזה - אני כן שמעתי.

טקסט הזהיר

פתח ואמר (תהלים קלו) נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. מאי קא חמא דוד דסיום הללא רבא, סיים הכי בהאי קרא. אלא תלת שליטין אינון לעילא, דקודשא בריך הוא אשתמודעא בהו, ואינון רזא יקירא דיליה, ואלין אינון: מוחא, ולבא, וכבדא. ואינון בהפוכא דהאי עלמא. לעילא, מוחא נטיל ברישא, ובתר יחיב ללבא, ולבא נטיל ויחיב לכבדא, ולבתר כבדא יחיב חולק לכל אינון מקורין דלתתא, כל חד וחד פדקא חזי ליה. לתתא, כבדא נטיל ברישא, ולבתר איהו מקרב כלא ללבא, ונטיל לבא שפירו דמיכלא. כיון דנטיל, ואתתקף מההוא תקפא ורעו דקא נטיל, יחיב ואתער לגבי מוחא. ולבתר אהדר כבדא, ופליג מזונא לכל מקורין דגופא. (ביומא דבר נש אתער בתעניתא, אתער לעילא כגוונא ההוא ממש, וביומא דשבעא, לאו הכי)

תרגום לעברית

פתח ואמר, (תהלים קלו) נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. מה ראה דוד שבסיום ההלל הגדול סיים כך בפסוק הזה? אלא שלשה שליטים הם למעלה שהקדוש ברוך הוא נודע בהם, והם סוד נכבד שלו, ואלה הם: מוח ולב וכבד. והם בהפך של העולם הזה. למעלה המוח נוטל בראש, ואחר כך נותן ללב, והלב נוטל ונותן לכבד, ואחר כך הכבד נותן חלק לכל אותם מקורות שלמטה, כל אחד ואחד כראוי לו. למטה הכבד נוטל בראש, ואחר מקרב הכל ללב, והלב נוטל את היפה של המאכל. כיון שנוטל ומתחזק

מאותו כח ורצון שנוטל, נותן ומעורר אל המלח. ואחר כך חוזר לכבד ומחלק מזון לכל מקורות הגוף. (ביום שהאדם מתעורר בתענית, מתעורר למעלה כאותה דגמא ממש, וביום של שבע לא כך).

טקסט הזוהר

בְּיוֹמָא דְּתַעֲנִיתָא, בְּרֵשׁ מְקָרֵב מִיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא לְגַבֵּי כְּבֹדָא עֲלָאָה, וּמֵאִי אִיהוּ מְקָרֵב. חֲלִבִּיה וְדָמִיה וְרַעוּתִיה. הֵהוּא כְּבֹדָא נָטִיל כְּלָא בְּרַעוּתָא. כִּיּוֹן דְּכָלָא אִיהוּ לְגַבִּיה, נָטִיל וּמְקָרֵב כְּלָא לְקָמִי לָבָא, דְּאִיהוּ רַב וְשְׁלִיט עָלֶיהָ. כִּיּוֹן דְּלָבָא נָטִיל וְאִתְתַּקַּר בְּרַעוּתָא, מְקָרֵב כְּלָא לְגַבֵּי מוֹחָא, דְּאִיהוּ שְׁלִיטָא עֲלָאָה עַל כָּל גּוּפָא, לְבַתֵּר אֶהְדֵּר כְּבֹדָא וּמְפַלֵּג חוֹלְקִין לְכָל אֵינּוֹן מְקוּרִין וְשִׁיפִין דְּלִתְתָּא. בְּזִמְנָא אַחֲרָא, כִּד (ד'א כלא) מוֹחָא נָטִיל בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר יְהִיב לְלָבָא, וּלָבָא יְהִיב לְכְּבֹדָא, וְכְּבֹדָא יְהִיב לְכָלְהוּ מְקוּרִין וְשִׁיפִין דְּלִתְתָּא, וּלְבַתֵּר כִּד בְּעִי לְפַלְגָא מְזוּנָא לְהֵאִי עֲלָמָא, בְּרִישָׁא יְהִיב לְלָבָא, דְּאִיהוּ מְלָכָא דִּי בְּאַרְעָא. וּפְתוּרָא דְּמְלָכָא, אִתְעַר בְּקִדְמִיתָא מְכַל שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא.

תרגום לעברית

בְּיוֹם שֶׁל תַּעֲנִית, אָדָם מְקָרֵב מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה לְכַבֵּד הָעֲלִיּוֹן, וְמָה הוּא מְקָרֵיב? חֲלִבּוֹ וְדָמוֹ וְרַעוּתוֹ. אוֹתוֹ כְּבֹד נוֹטֵל הַכָּל בְּרַצוֹן. כִּיּוֹן שֶׁהַכָּל הוּא אֵלָיו, נוֹטֵל וּמְקָרֵיב הַכָּל לְפָנֵי הַלֵּב, שֶׁהוּא גָדוֹל וְשׁוֹלֵט עָלָיו. כִּיּוֹן שֶׁהַלֵּב נוֹטֵל וּמִתְחַזֵּק הָרַצוֹן, מְקָרֵיב הַכָּל לְמַח, שֶׁהוּא שְׁלִיט עָלִיוֹן עַל כָּל הַגּוּף. אַחֲרַיִם כֶּן חוֹזֵר הַכְּבֹד וּמִחֲלֵק חֲלָקִים לְכָל אוֹתָם מְקוּרוֹת וְאִיבָרִים שְׁלֵמָה. בְּזִמְנָא אַחֲרָא, כְּאֲשֶׁר (כל) הַמַּח נוֹטֵל הַכָּל בְּתַחֲלָה, וְאַחֲרַיִם כֶּן נוֹתֵן לְלֵב, וְהַלֵּב נוֹתֵן לְכְּבֹד, וְהַכְּבֹד נוֹתֵן לְכָל הַמְקוּרוֹת וְהָאִיבָרִים שְׁלֵמָה, וְאַחֲרַיִם כֶּן כְּשֶׁרוּצָה לְחַלֵּק מְזוֹן לְעוֹלָם הַזֶּה, בְּרִאשׁוֹנָה נוֹתֵן לְלֵב, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שְׁבָאָרֵץ, וְשֶׁלְחָן הַמֶּלֶךְ מִתְעוֹרֵר בְּרִאשׁוֹנָה מְכַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם.

וּכְפָאָה אִיהוּ, מֵאֵן דְּהוּי בְּחוּשְׁכְּנָא דְּפִתּוּרָא דְּמִלְכָּא, דְּהָא אֲשֶׁתְּמוּדְעָא לְאוּטְכָא לִיָּה בְּהֵהוּא טִיבוּ דְלַעֲיָלָא. (ובגיני כך) וְדָא אִיהוּ טִיבוּ וּקְשׁוּט, דְּעֵבֶד דּוּד לְכַנִּי בְּרוּזִילִי, דְּכַתִּיב וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְנָה. וְאִי תִימָא דְּבִשְׁלַחְנָא דְּמִלְכָּא, אֲכִיל בְּרַנֵּשׁ אַחֲרָא בְּרַמְיָה. לֹא. אֲלֹא מִלְכָּא אֲכִיל בְּרִישָׁא, וּבִתֵּר כָּל עֲמָא. וְאִינוּן דְּאֶכְלֵי עִם מִלְכָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהוּ אֲכִיל אִינוּן דְּחִבִּיבִין עָלֶיהָ מְכֻלָּהוּ, וְאִינוּן אֶתְמִנּוּן מִשְׁלַחְנָא דְּמִלְכָּא.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִיו מִי שֶׁהָיָה בְּחֻשְׁכּוֹן שֶׁל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי יָדוּעַ הוּא לְהִיטִיב לוֹ בְּאוֹתוֹ טוֹב שְׁלֻמְעָלָה. (ומשום כך) וְזֶהוּ טוֹב וְאֶמֶת שֶׁעָשָׂה דּוּד לְכַנִּי בְּרוּזִילִי, שֶׁכְּתוּב וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְנָה. וְאִם תֹּאמַר שֶׁבְּשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ אוֹכֵל אָדָם אַחֵר פָּרֵט לוֹ - לֹא! אֲלֹא הַמֶּלֶךְ אוֹכֵל בְּרִאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֵּךְ כָּל הָעָם. וְאוֹתָם שְׂאוֹכְלִים עִם הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעֲהַ שֶׁהוּא אוֹכֵל - אוֹתָם שֶׁחִבִּיבִים עָלָיו מְכֻלָּם, וְהֵם נִמְנִים מִשְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אוֹכֵל. בְּגִין דְּכָל מְזוֹנָא דִּילִיָּה, לֹא עֵבֶד חוּשְׁכְּנָא אַחֲרָא, אֲלֹא עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ, דְּמִתְמַן הָיָה אֲתִי מְזוֹנָא וּמִיכְלָא דִּילִיָּה. וְדָא אִיהוּ עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אוֹכֵל. אֲתָא רַבִּי חֲזִיָּא, וּנְשָׁקִיָּה עַל רִישִׁיָּה, אָמַר לִיָּה רַבִּיָּא אֲנִת, וְחִכְמָתָא עֲלָאָה שְׂרִיָּא בְּלִפְנֵי. אֲדִהֲכִי, חֲמוּ לִיָּה לְרַבִּי חֲזִקִּיָּה דְּהָהוּ אֲתִי. אָמַר לִיָּה רַבִּי חֲזִיָּא, וְדָאִי בְּחִבְרוּתָא דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יִתְחַבֵּר עֲלֵנָּא, דְּהָא מְלִין חֲדָתִין דְּאוּרִיָּיתָא יִתְחַדְתוּן הָכָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (שְׁמוּאֵל ב ט) עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אוֹכֵל - מִשּׁוּם שֶׁכָּל מְזוֹנּוֹ לֹא עוֹשֶׂה חֻשְׁכּוֹן אַחֵר, אֲלֹא עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ, שֶׁמִּשָּׁם הָיָה בָּא מְזוֹנּוֹ וּמִמָּאֲכָלוֹ. וְזֶהוּ עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אוֹכֵל. בָּא רַבִּי חֲזִיָּא וּנְשָׁקוּ עַל רִאשׁוֹ. אָמַר לוֹ, תִּינוּק אֶתָּה,

וְחִכְמָה עֲלִיּוֹנָה שׁוֹרָה בְּלִבָּהּ. בֵּינָתִים רָאוּ אֶת רַבִּי חֲזַקְיָה שֶׁהָיָה בָּא. אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזַקְיָה, וְדַאי בְּחִבְרוֹת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְחַבֵּר עֲלֵינוּ, שֶׁהָרִי דְבָרִים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה יִתְחַדְּשׁוּ כָּאֵן.

טקסט הזוהר

יָתְבוּ לְמִיכָל. אָמְרוּ, כָּל חַד וְחַד לִימָא מְלִי דְאֹרִייתָא בְּהַאי סְעוּדָתָא, אָמַר רַבִּי יִיסָא, סְעוּדַת עֲרַאי אִיהִי, וְעַם כָּל דָּא סְעוּדָה אֶקְרִי. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דְהַאי אֶקְרִי סְעוּדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְהַנִּי מִינָהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ, דְּהַא מְלִין דְאֹרִייתָא יִסְחָרוֹן לְהַאי אֶתֶר.

תרגום לעברית

יֵשְׁבוּ לֶאֱכֹל. אָמְרוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמַר דְּבָרֵי תוֹרָה בְּסְעוּדָה הַזֹּאת. אָמַר רַבִּי יִיסָא, סְעוּדַת עֲרַאי הִיא, וְלִכְזֹנ נִקְרְאת סְעוּדָה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׂזוֹ נִקְרְאת סְעוּדָה שֶׁנֶּהֱנָה מִמֶּנָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל זֶה כְּתוּב, זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', שֶׁהָרִי דְבָרֵי תוֹרָה יִקִּיפוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ג ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

פִּתַּח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִי עַד לֹא אָכִיל בֵּר נֶשׁ לְשִׁבְעָא, וְיִתְמַלִּי כְּרִיסִיָּה, לֹא יִבְרַךְ לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ד' א' ל' ג' אי הכי)

תרגום לעברית

פִּתַּח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִי עַד שֶׁלֹּא אוֹכֵל אָדָם לְשִׁבְעָה וְיִתְמַלֵּא כְּרִסּוֹ לֹא יִבְרַךְ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?! (אם כן) בְּמָה נִבְאָר וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ, וְאַחֲרֵי כֵן וּבֵרַכְתָּ? אֲלֹא אֶפְלוּ לֹא יֹאכֵל אָדָם אֲלֹא כִּזְזִית,

וּרְצוֹנוֹ עָלָיו, וַיֵּשִׁים אֶת אוֹתוֹ הַמֵּאֲכָל עֵקֶר מֵאֲכָלוֹ - נִקְרָא שְׂבָעָה, שְׂפָתוֹב (תהלים קמה) פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רֶצוֹן. לֹא כְתוּב לְכָל חַי אֲכִילָה, אֲלָא רֶצוֹן. אוֹתוֹ רֶצוֹן שֶׁשָּׁם עַל אוֹתוֹ מֵאֲכָל נִקְרָא שְׂבָעָה, וַאֲפִלּוּ שָׂאִין לִפְנֵי הָאָדָם אֲלָא אוֹתוֹ מְעַט בְּכַזִּית וְלֹא יוֹתֵר, הֲרִי רֶצוֹן הַשְׂבַּע שֶׁעָלָיו. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רֶצוֹן. כְּתוּב רֶצוֹן, וְלֹא אֲכִילָה. וְעַל זֶה וּבִרְכַּת וַדָּאִי, וּמִתְחַיֵּב הָאָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּדִּי לְתַת שְׂמִיחָה לְמַעְלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.